

Vraag 1 van 7

Bent u van mening dat de geslotenheid van de coffeeshopketen wordt geborgd met de eisen die zijn opgenomen in het besluit?

Ja, Het systeem zoals dat wordt voorgesteld in het ontwerpbesluit is gesloten, er zijn echter nog enkele verbeteringen mogelijk die het proces efficiënter maken.

In de praktijk zijn er vele industrieën die reeds door middel van een gesloten keten opereren. Zowel de tuinbouw als de diamantenhandel gebruiken hiervoor passende grootboeksystemen, zgn. ledgers. Deze ledgers, al dan niet voorzien van een blockchain, brengen 'lekkages' direct en overzichtelijk in kaart. Daarnaast kunnen via ledgers ook andere relevante productiestappen worden gecommuniceerd aan zowel medewerkers in het distributieproces als aan consumenten. Het is wenselijk om een dergelijke inzichtelijkheid op te nemen in het ontwerpbesluit omdat die bij uitstek in de geslotenheid voorziet. Uit een enquête over reguleringsmodellen die onder ca. 7 500 respondenten is afgenomen (<https://www.reguleren.com>) bleek een meerderheid voor controle door de overheid te zijn. Via een ledger-systeem kan de overheid eenvoudig en gecentraliseerd controles uitvoeren.

Het verzekeren van de geslotenheid van de cannabisketen is ook afhankelijk van het drukverschil met de wereld buiten het experiment. De verschillen die de consument ervaart tussen de legale en illegale keten zijn daarom belangrijke factoren voor het al dan niet slagen van het experiment. De in het ontwerpbesluit geschetste geslotenheid lijkt vormen van criminaliteit als straathandel en illegale verkoop in mijn ogen juist in de kaart te spelen. Door de keten op enkele punten flexibeler in te richten zou de proef werkbaarder en criminaliteits-verlagend worden aangewend. Gelet moet hierbij worden op:

- a) Verkoop van concentraten als hasjiesj en buitenlandse soorten,
- b) Niet instellen van het ingezetencriterium voor alle deelnemende coffeeshops,
- c) Aanzuigende werking voor overvallen van een weekvoorraad en een grote hoeveelheid cash geld in de deelnemende coffeeshops.

Op al deze punten zal de praktijk proberen de geslotenheid van de keten te ondermijnen.

Het ondermijnen van deze geslotenheid is gevaarlijk, temeer het kerndoel van het experiment daarmee in conflict staat. Het nastreven van het kerndoel, namelijk 'het verminderen van de criminaliteit', zou dan juist tot een onbedoelde criminaliteitstoename leiden. Om die reden ligt het dan ook voor de hand om de geslotenheid op een iets andere manier vorm te geven.

Vraag 2 van 7

Bent u van mening dat de eisen die gedurende het experiment voor aangewezen telers en deelnemende coffeeshops gelden, voldoende duidelijk en toereikend zijn?

Nee. Zoals bij vraag 1 reeds geschetst, ben ik van mening dat de eisen niet voldoende toereikend zijn. Ik zal vraag 3 gebruiken om oplossingen aan te rijken. In dit punt stel ik enkele vragen over onduidelijke zaken die het in mijn ogen verdienen om helder uiteengezet te worden.

- Mogen banken zakendoen met deelnemende coffeeshops en telers? Komt hiervoor expliciet toestemming? Dit is voor veel cannabisbedrijven een lastig deel van de huidige bedrijfsvoering.
- Kan deelname van telers en coffeeshops aan de wietproef gezien worden als een vergunning?
- In hoeverre behouden gemeenten de ruimte om hun eigen beleid te voeren aangaande coffeeshops?
- In hoeverre blijven de AHOJG-I criteria voor de deelnemende coffeeshops gelden? De 500 gram voorraad wordt losgelaten, maar volgens het ontwerpbesluit wordt het ingezetencriterium binnen het experiment juist gehandhaafd. Dit ingezetencriterium heeft vele kleine straathandelaren in het zadel geholpen, waardoor het met lokaal maatwerk is aangepast. Het herinvoeren van een verplicht I-criterium lijkt een misstap, ik vraag mij af of dit zo is.
- Hoe wordt gedacht over soort en de hoogte van te innen belastingen en accijns?

Vraag 3 van 7

Bent u van mening dat bepaalde eisen anders zouden moeten luiden ten behoeve van een efficiënte bedrijfsvoering door aangewezen telers of deelnemende coffeeshops, en zo ja, in welke zin? Kunt u daarbij aangeven op welke wijze de geslotenheid van de coffeshopketen wordt geborgd?

Ja, ik ben van mening dat bepaalde eisen anders zouden moeten luiden. Het gaat om diverse punten.

Overgangperiode

Allereerst: Het feit dat er géén beginfase wordt voorgesteld lijkt niet toereikend voor de uitvoering van het experiment. Als voorbeeld kan de legaliseringspraktijk in Canada dienen, waar op dag 1 reeds een tekort aan cannabis was ondanks de uiterst gedegen voorbereidingen. Zo een tekort in de Nederlandse coffeshop zal ertoe leiden dat de consument noodgedwongen de route naar de zwarte markt leert kennen. Voor de teler is een gewenningsperiode prettig om tot een juist teeltvolume te komen, en de coffeshopeigenaar kan zodoende problemen ondervangen m.b.t. zijn veranderende bedrijfsvoering.

Om tenslotte Nederhash te kunnen produceren is het van belang om een teelt overschot te drogen, en liefst om deze bloemen lang te laten rijpen (tot ca. 6mnd). Dit is van belang voor het rijping procedé wat een belangrijke rol speelt bij de productie van dit product om het vertrouwde product te evenaren.

Een korte overgangperiode waarin de systemen, producten en regels kunnen worden uitgetest en geëvalueerd is wenselijk.

Gedeelde menukaart

Ten tijde van de Commissie Knottnerus was een vers idee van de coffeeshopeigenaren nog niet geopperd, en het idee lijkt een ei van Columbus: Gooi het experiment (drastisch) om, Laat coffeeshopeigenaren slechts een deel van hun cannabis-menukaart via de voorgestelde legale kanalen inkopen en verkopen. De kwaliteit en prijs van de legale en illegale oorsprong kunnen dan efficiënt concurreren, en de menukaart kan stapsgewijs worden uitgebreid. Op deze manier wordt snel inzichtelijk wat de industrie en de consument verwacht van legale cannabis. Deze oplossing voorziet tevens in een oplossing voor buitenlandse cannabissoorten die onverminderd kunnen worden aangeboden. Tevens voorziet dit plan in een gefaseerde overgangperiode en levert het duidelijke resultaten ten behoeve van de onderzoeksvragen van het experiment, zonder het huidige gedoogbeleid aan het wankelen te brengen. Omdat dit plan op veel bijval kan rekenen in de sector, en omdat dit plan ten tijde van de Commissie Knottnerus nog niet bekend leek, vind ik het van belang om hier te noemen.

Coöperatief distributiesysteem

Alle coffeeshops in de 6 tot 10 deelnemende gemeenten kunnen volgens het ontwerpbesluit bij alle 10 telers een deel van hun weekvoorraad inkopen. Deze cannabis variëteiten moeten met een kostbaar beveiligd transport vervoerd worden door de teler naar de coffeeshop. Cannabis is een natuurproduct en de kosten van het transport zullen een aanzienlijk deel gaan uitmaken van de eindprijs. Zowel telers, coffeeshops, als consumenten krijgen hierdoor te maken met onzekerheden die het experiment zouden kunnen ondermijnen. Verstoringen als mislukte oogsten, genetisch onstabiele soorten, schimmels, weersinvloeden, overproductie zijn te verwachten. Er zijn vele scenario's te bedenken waardoor er bij enkele telers een te grote vraag komt, en bij andere telers een te kleine vraag. Marktwerving krijgt onvoldoende ruimte om haar werk te doen, mede door de grote verantwoordelijkheden die bij de telers worden neergelegd die ook weer een mate van afhankelijkheid meebrengen voor de coffeeshops.

Om problemen hieromtrent te voorkomen zijn praktische stappen nodig waarin het huidige ontwerpbesluit nog onvoldoende voorziet. In mijn ogen is de belangrijkste oplossing een oer-Hollandse oplossing: een afslagveiling als kern van het distributiesysteem van de legaal geteelde cannabis. Deze coöperatieve veiling van deelnemende telers voorziet in een gemeenschappelijke aanpak van praktische uitdagingen: Het controleert de gesloten keten, het ziet toe op onafhankelijke laboratoriumtests, verzegeling en certificering, het realiseert de verkooptransactie van de cannabis via een online afslagveiling-systeem waardoor er een marktconforme prijsstelling voor het product komt, het speelt een sleutelrol in de distributie van de voorraden, het voorziet in de belastingen door het heffen van opgeld en dit door te spelen aan de belastingdienst en de eigen overhead. Ook voor de overheid is dit distributiesysteem te beschouwen als een sluitsteen van het experiment. Alle data kunnen in dit instituut samen komen en worden gecontroleerd. Alle betrokken stakeholders -telers, coffeeshop en overheid- hebben belang bij een gedegen organisatie van deze coöperatie. De aangeboden cannabis hoeft niet op locatie aanwezig te zijn, al zou deze mogelijkheid wel voordelen op leveren, zoals bezuinigen op de dure voorwaarden van het transport.

De kerndoelen van de coöperatie zijn het bevorderen en monitoren van goede bedrijfsvoering en het vaststellen van de productprijs. Een voordeel wordt behaald als het distributiecentrum een rol kan vervullen in de beveiligde transport en opslag. Voor de deelnemende coffeeshops is het door een centraal systeem niet meer nodig om met alle legale telers individueel te onderhandelen, en voor de telers wordt de afzetmarkt vergroot. Kenmerkend voor een afslagveiling is dat als de cannabis onder een minimumprijs doordraait, dit product eenvoudig verwerkt kan worden in de productie van concentraten als hash

Het distributiecentrum zou als extra taak kunnen voorzien in de administratieve duiding in het web van regels wat rond de uitvoering van de gesloten achterdeur dreigt. Het centrum werkt controlerend, en kan leden uitsluiten als strafmaatregel, bovenop de geldende bestuurlijke en strafrechtelijke maatregelen, waardoor het rechtssysteem zoveel mogelijk ontlast kan worden.

Omdat deze extra distributieschakel zo een cruciale rol in het experiment in kan nemen en ook in het eventuele vervolg is het zinnig om hier als overheid een rol in te vervullen. Het coöperatieve distributiecentrum hoort dan niet alleen thuis in het ontwerpbesluit, maar het zou ook goed zijn als een deel van de toegezegde financiële middelen voor de uitvoering van de wietproef voor de realisatie van deze coöperatie zou worden aangewend.

Het distributiecentrum kan ook voorzien in de administratieve duiding in het web van regels wat rond de uitvoering van de gesloten achterdeur dreigt. Het centrum werkt controlerend, en kan mogelijk leden uitsluiten als strafmaatregel, bovenop de geldende bestuurlijke en strafrechtelijke maatregelen, waardoor het rechtssysteem zoveel mogelijk ontlast kan worden.

Banenmotor

In de VS en Canada zijn zeer veel vergunningen afgegeven aan partijen om specifieke onderdelen van de keten te beheren. Transport, hash maken, voorgedraaide joints, verpakken, eetbare producten produceren, etc. zijn als aparte vergunning mogelijk. In het ontwerpbesluit lijken deze vergunningen slechts te zijn weggelegd voor de 10 telers. Hiermee wordt een potentiële banenmotor afgeremd en daarmee wordt het experiment kwetsbaarder. De reden voor de grote verantwoordelijkheid die slechts bij de teler wordt neergelegd is mij niet geheel duidelijk. In mijn ogen ondermijnt dit het doel van de wietproef.

De huidige Nederlandse consument geeft de voorkeur aan buitenlandse hash. Met name Marokkaanse Hash maakt naar schatting 25% uit van het verkochte cannabis assortiment. De importeurs van dit product zullen onafgebroken blijven importeren. Het product blijft binnen stromen t.b.v. de niet-deelnemende coffeeshops, en ook voor potentiële straathandel indien het vertrouwde product niet meer in de coffeeshops verkrijgbaar is. Dit levert een uiterst ongewenste situatie op waarbij een reeds gemarginaliseerde groep verder weg zal zakken in criminaliteit. Tegen dit gitzwarte scenario zijn, naast de gedeelde menukaartoplossing nog twee andere potentiële oplossingen:

- a) Via het distributiecentrum zou het bijvoorbeeld -na langdurige lobby- mogelijk kunnen worden om hash uit Marokko, Jamaica en/of Libanon te importeren. Deze landen tonen zich reeds geïnteresseerd op federaal niveau en zouden dus als serieuze gesprekspartner op kunnen treden. Zelfs binnen de VN verdragen zou dit op de lange termijn mogelijk zijn via een Inter Se oplossing.
- b) Door Nederhash te produceren. In de Spaanse cannabis social clubs wordt goede lokale hash verkocht die niet onderdoet voor Nederlandse coffeshop hash. Hash kan op veel verschillende manieren gemaakt worden: met een zeef, met speciale Ice-o-lator zakken of met diverse oplosmiddelen (ethanol, butaan, CO₂). Elke productiemethode levert een bepaalde kwaliteit qua smaak en samenstelling op. Om 1 gram hash te produceren, is ca 8 gram wiet nodig. Dit houdt dus een aanzienlijke schaalvergroting in. Het risico bestaat dat hash het sluitstuk wordt van de toelevering. Daarnaast is het voor sommige hash soorten wenselijk om de cannabis onder specifieke condities

langdurig te laten rijpen. Hierdoor is het verstandig om hash op een later tijdstip aan de wietproef toe te voegen.

Voorverpakken

Het is goed dat er in het ontwerpbesluit wordt toegestaan om van elke cannabissoort een onverzegelde verpakking te mogen hebben, temeer de geur van cannabis een bepalende rol speelt in uitwerking en dus ook aanschaf bij de geoefende consument. Het is echter in de meeste coffeeshops ongebruikelijk om voorgepakte zakjes van 1,2, of 5 gram te hebben. Consumenten kopen soms voor kleine bedragen en ook voor de voorraad en ruimte die nodig is voor de beveiligde opslag hiervan is dit een maatregel die ondermijnd werkt. Indien via een ledger wordt gewerkt kan een bulk verpakking cannabis eenvoudig in oneindige kleinere porties worden verrekend waardoor de geslotenheid van het systeem gehandhaafd en controleerbaar blijft.

Edibles, cartridges en voorgedraaide joints

Veel consumenten maken gebruik van voorgedraaide joints. Het is onduidelijk waar deze joints straks vandaan komen temeer de cannabis slechts in verzegelde verpakking aanwezig mag zijn. Vaak gaat het gruis wat overblijft bij verkoop van de bloemtoppen in deze joints.

Eetbare cannabisproducten, ook wel edibles zoals spacecake zijn een effectieve manier van toediening. Edibles dragen in belangrijke mate bij aan veranderend consumentengedrag met minder gezondheidsschade. Het eten en drinken van cannabis neemt enorme vlucht in landen waar cannabis gereguleerd is. De populaire edibles gaan daar een stuk verder dan de voor ons bekende spacecake. Er zijn in Canada inmiddels wel strenge richtlijnen aan de potentie voorgesteld. Het zou gaan om 0,1 gram cannabis, al is dit een te voorzichtige bovengrens. De Nederlandse spacecake bevat meestal 0,5 gram cannabis.

Om consumenten in de richting van minder schadelijke toedieningsvormen te bewegen zijn de ontwikkelingen van de vaporizer interessant. Steeds meer vaporizers maken gebruik van met cannabisextracten gevulde cartridges. Voor deze cartridges is in het huidige experiment geen plaats.

Het is verstandig om voorgedraaide joints, cartridges en edibles mee te nemen in het experiment. Het niet toestaan levert ondermijning van het experiment. Toelaten van deze toedieningsvormen betekent daarnaast dat er voorwaarden gesteld kunnen worden aan labels en de sterkte van de consumentenproducten hetgeen gunstig is voor de volksgezondheid.

Het loslaten van het voorverpakken in consumentenhoeveelheden, het toestaan van tussenstations tussen teler en coffeeshop of het delen van de menukaart zijn mogelijke oplossingen om de verkrijgbaarheid van voorgedraaide joints en edibles toe te laten. Voor cartridges lijkt een aparte ontheffing wenselijk.

Chemisch analytische keuring

Opvallend summier in het ontwerpbesluit zijn richtlijnen t.b.v. het testen van de cannabis. Er wordt onvoldoende gesproken over een kwaliteitskeuring. Er is vanuit consumenten, wetenschap en volksgezondheid behoefte aan onafhankelijke keuring van de cannabis. De wetenschap rondom de stoffen in cannabis neemt enorme vlucht, het eindpunt is nog niet in zicht. Niet alleen de cannabinoïden THC, CBD, maar ook CBN, THC-V, CBG, THCa, CBDa en CBGa zijn van belang om de uitwerking te duiden naast de werking van een uitgebreid pallet van terpenen. Daarnaast is het goed om te testen op contaminanten die niet van nature op de cannabis horen, zoals pesticiden, zware metalen en microbiologisch leven als schimmels. Dit testen dient te

gebeuren in onafhankelijke laboratoria die daarvoor een opiumontheffing en certificering nodig hebben.

Certificering

Voor het kweken, verwerken, testen en verkopen van cannabis zijn steeds meer standaarden op de markt. Het lijkt logisch als er voor certificering wordt gepleit vanuit de overheid waardoor de vrijblijvendheid van het handelen naar standaarden wordt vermeden. Er hoeft uiteraard geen specifieke standaard te worden aangeraden, al is het ook denkbaar dat de overheid in samenwerking met de stakeholders een eigen certificering ontwikkeld.

Vraag 4 van 7

Bent u van mening dat de procedure voor de aanwijzing van telers voldoende duidelijk en toereikend is?

In de basis is de procedure voor mij duidelijk. Praktisch levert de procedure voor mij enkele onduidelijkheden op.

Bulk- en craft teler

Zo vraag ik mij af hoe het kan dat er een maximaal aantal telers wordt aangewezen, terwijl nog niet duidelijk is hoe veel kilogrammen cannabis er nodig gaat zijn. Ik acht het van belang om niet alleen grote 'bulk' telers (>1000 planten) aan te stellen, maar ook meerdere Craft-telers (<1000 planten), vergelijkbaar met de grote biermerken en de speciaal bieren. Omdat duidelijk is dat deze craft-telers minder cannabis af zullen zetten acht ik het logisch om van dit type meerdere telers toe te laten. Dit zal een positief effect sorteren op de gewenste soortenvariatie en de hoeveelheid arbeidsplaatsen die gegenereerd kan worden.

VOG

Het is daarnaast begrijpelijk dat van telers en investeerders VOG wordt gevraagd. Echter, door eerder veroordeelde telers bij voorbaat uit te sluiten van het experiment wordt kennis en vaardigheid verspild. Het getuigt van visie om telers die eerder veroordeeld zijn voor -niet gewelddadige- cannabis gerelateerde activiteiten wel toe te laten tot het experiment. Het is van belang om hier duidelijk over te zijn. De cannabis community heeft de credits en de know-how om de lastig te domesticeren plant vakkundig te telen. de passie en know how voor cannabis van ervaren telers zal het experiment ten goede komen. Deze VOG-versoepeling kan tevens een belangrijke rol vervullen om de criminaliteit daadwerkelijk terug te dringen. Deze ervaren telers worden onttrokken uit het criminele circuit, het is evident dat dit een positief effect zal hebben op de criminaliteitsdaling.

Vraag 5 van 7

Bent u van mening dat met de eisen die zijn opgenomen in het besluit de openbare orde en de veiligheid tijdens het experiment voldoende wordt geborgd?

Dit is een heikel punt, mede omdat deze vraag feitelijk gaat over het doel van het experiment: criminaliteitsdaling.

Ik vind de keten die het ontwerpbesluit beschrijft streng beveiligd. Het lijkt voornamelijk in het belang van de heersende criminele netwerken om het experiment te laten mislukken om zodoende hun winstgevendende handel te beschermen. Er ontstaan met deze proef forse drukverschillen met enerzijds de illegale cannabisketen en anderzijds met het offensief tegen ondermijning van het Ministerie van Justitie. Deze drukverschillen maken de kans van slagen van de wietproef klein. Dit is in mijn ogen niet nodig, en te voorkomen door minder strikte regels op te leggen.

Ondermijning

Het ondermijningsoffensief ter waarde van €100mln van het ministerie van JenV maakt dat de criminaliteitscijfers die voort zouden moeten komen uit dit experiment bij voorbaat al waardeloos zijn. Zelfs als het offensief tegen ondermijning zou slagen, vertroebelen de acties die voortkomen uit dit offensief enig meetbaar resultaat. Mijn verwachting, kijkend naar de geschiedenis van drugsbeleid en drugsbeleid in landen met een harde aanpak, is dat de criminaliteit als gevolg van hardere handhaving juist zal stijgen: meer arrestaties, hogere winsten, verharde criminele activiteiten. In een notendop is dit de kern van de drugsoorlog.

Om daadwerkelijk een verschil in criminaliteit te maken is het zaak om de huidige criminelen te laten overstappen of weg te concurreren. Het beste voorbeeld van regulering is het einde van de drooglegging van alcohol, waarbij de criminelen zich achteraf in drie gelijke groepen verdeelden: een groep ging in de legale industrie opereren, een groep ging met pensioen, en een groep ging over tot andere lucratieve criminele activiteiten. De politieke besluitvorming heeft een belangrijke sturende taak om de criminaliteitsdaling die hieruit voortkomt vorm te geven. Commissie Knottnerus waarschuwde reeds dat de opzet van het experiment te klein zal zijn. Hierdoor zullen vele huidige telers onvoldoende gemotiveerd raken om over te stappen of hun werkzaamheden te staken t.b.v. pensioen. Ook door te strenge regels die de huidige cannabis gemeenschap buiten houden zullen minder illegale telers de overstap wagen.



Illegale en gedoogde keten

De gedoogde cannabisketen zal onverminderd in staat blijven om aan de producten voor hun bedrijfsvoering te komen. De coffeeshops in gemeenten buiten de wietproef blijven onverminderd in staat om producten te kopen die in het ontwerpbesluit nog buiten beschouwing zijn gelaten met de vertrouwde service, denk aan hash en voorgedraaide joints. De gedoogde keten zal aanzienlijk groter zijn dan de legale wietproef keten. Hierdoor blijft het lucratief om grote kweekoperaties te blijven exploiteren. Knottnerus spreekt daarom terecht ook van een zo snel mogelijke uitbreiding van het experiment. Om criminaliteitsdaling te veroorzaken, is het van belang om zoveel mogelijk huidige telers in de wietproef te betrekken. Omdat niet-deelnemende gemeenten een fysieke afstand hebben tot de deelnemende gemeenten kan ervan worden uitgegaan dat gemarginaliseerde groepen over zullen gaan tot het leveren van services waarin de coffeeshops uit de wietproef te kort schieten. De vele verschillen en hun oplossingen tracht ik in dit document te duiden. De straathandel en thuisdealers zullen floreren indien er te grote verschillen bestaan tussen de gedoogde en legale situatie. Bij straat- en

thuisdealers is er daarnaast aanzienlijke kans op vermenging van de drugsmarkten en hier ontbreekt enige vorm van voorlichting, controle en belastingheffing. De gevolgen van de invoering van het ingezetencriterium (2012) zijn exemplarisch voor de toegenomen straathandel.

Overvallen

Een coffeeshop is niet beveiligd als een bankkantoor en daardoor een betrekkelijk eenvoudig te beroven. Coffeeshops zijn steeds vaker het doelwit van gewapende overvallen waarbij niet alleen cash, maar ook cannabis wordt afgenomen door de overvallers. Het in bewaring hebben van een weekvoorraad in een coffeeshop levert dan ook een vergrote kans op voor overvallen. Coffeeshops regelen de voorraad in de huidige situatie vanuit een buffer in hun stash huizen. In de wietproef is opslag buiten de coffeeshop of teler vooralsnog niet toegestaan i.v.m. de gesloten keten. Ook in de teeltfaciliteiten zijn roofovervallen niet uit te sluiten. Door opzichtig beveiligd transport is voor criminelen snel duidelijk dat er veel te halen valt.

Vraag 6 van 7

Bent u van mening dat de eisen over preventie en voorlichting door deelnemende coffeeshops, voldoende duidelijk en toereikend zijn?

Met name de opleiding voor het personeel van de coffeeshop is een welkome aanvulling. Het beroep van gastheer krijgt hiermee een hogere status en de snelle ontwikkelingen in de cannabis-wetenschap kunnen direct worden overgedragen aan de consument.

Ik mis echter uitspraken over wetenschappelijk onderzoek, wat door dit experiment voeten aan de grond kan krijgen. Onderzoek naar het maken van een goede bijsluiter voor cannabis en de effecten van cannabinoïden en terpenen op het menselijk lichaam zouden in dit experiment baanbrekende resultaten kunnen geven waarmee we ons concurrerende kennisniveau op niveau houden met landen als Israël, Canada en de Verenigde Staten. Het instellen van een onderzoekscommissie zal in de praktijk nuttig zijn.

Vraag 7 van 7

Heeft u nog andere opmerkingen die van belang zijn voor de uitwerking van het experiment?

Ik heb veel vertrouwen in de potentie dat de wietproef zou kunnen slagen. In haar huidige opzet krijg ik dit vertrouwen echter onvoldoende. Het valt mij op dat veel reacties overwegend negatief zijn, terwijl men wel bereidwillig is. Het mislukken van het experiment is in mijn ogen eeuwig zonde, en moet worden voorkomen. Ik verwacht suggesties te hebben aangedragen die een verschil kunnen maken, maar ik heb enkele dingen nog niet kunnen benoemen, die ik hieronder uiteenzet.

De commissie Knottnerus heeft haar uiterste best gedaan om een evidence based cannabisbeleid vorm te geven. Het is mij een raadsel waarom ze het idee van de gedeelde menukaart niet over hebben genomen. De rest van het advies lijkt redelijk coherent aan de bijdragen van de experts waarbij zij te rade zijn gegaan. Het advies van de commissie Knottnerus is echter niet geheel overgenomen in het ontwerpbesluit. Het gaat om het advies om het experiment uit te breiden, het advies om coffeeshops geen toestemming te geven om hun eigen waren te kweken testen en het advies om het experiment tussentijds te evalueren en bij te sturen.

Coffeeshops die hun eigen teeltfaciliteit hebben leveren naar verwachting geen grote bezwaren op, mits dit binnen een beschaafde schaalgrootte blijven.

Vercommercialisering, belangenverstrengeling en monopolies liggen op de loer en hebben naar verwachting ongunstige effecten. Totdat deze effecten geduid worden is het verstandig om vercommercialisering tegen te gaan. Het lijkt dan ook verstandig om deze potentiële teeltconglomeraties binnen een zekere grote te houden. Zodra een teeltfaciliteit met eigen uitgifte te groot wordt zou de coffeeshop met teeltfaciliteit moeten opsplitsen.

Tussentijdse evaluatie en sturing tijdens de vier jaar durende wietproef is belangrijk. De verwachting is namelijk dat door het drukverschil met de wietproef en de gedoogde markt bijsturing nodig is om te voorkomen dat de wietproef mislukt. Het is een grillige markt en mislukking dreigt als de consument ontevreden is, juridische procedures de proef onderuithalen, straathandel betere producten aan de consument kan bieden, et cetera. In het ontwerpbesluit zou een team van experts het mandaat moeten krijgen om desnoods de richtlijnen in de proef tussentijds aan te passen. Als dit team het mandaat voor een eventuele uitbreiding van de wietproef met toestemming van het kabinet krijgt zou dit de motivatie van stakeholders en daarmee de kans van slagen enorm verhogen.

Het slagen van het experiment hangt voor een groot deel af van de beleving van de consument. In de cannabis gemeenschap is al veel gepraat over een consumentenpanel, maar tot mijn verbazing wordt zo een adviesgroep niet benoemd in het ontwerpbesluit. Zo een panel als spreekbuis van de cannabisconsument is een goede manier om vinger aan de pols te houden.

Ten slotte is het voor de motivatie van de betrokken stakeholders van belang om voorwaarden te omschrijven waarbij het experiment kan worden omgezet in blijvende maatregel. Het is duidelijk dat een dergelijke worst de motivatie om mee te werken aan een geslaagd experiment enorm zal verhogen. De beschreven afbouw van het experiment indien het faalt is in mijn ogen niet realistisch.

Ik wens u veel wijsheid toe

Has Cornelissen
legalize.net
reguleren.com

